

Какъв дълбок сняг падна срещу Коледа! Задръсти улиците. Изпочупиха се клоните на дърветата. Вrabците се навърха на топло въ купите. На Бъдни вечер цълото село екна от пъсните на коледарските дружини. Ние газихме до поясъ въ сняга. Обходихме всичките къщи. Изпъхмe най-хубавите коледни пъсни предъ домакините. Тъ ни посрещнаха съ радост и ни дариха. Напълнихме торбичките си съ коледни кравайчета и оръхи. Всичките оръхи ние занесохме въ училището. Напълнихме три голъми човала.

Главният учител ни похвали и рече:

— Оръхите ще продадемъ на търговеца. А вие се стъгайте за Василевъ-денъ. Да си пригответе жилави сурвакници! Каквото съберете — тука ще го донесете въ общата каса. Нали сте съгласни?

— Съгласни сме! — извикахме всички.

Когато срещу Василевъ-денъ изядохме баницата съ късметите и спяхме единъ сънъ, ние тръгнахме да сурвакаме селяните. Влизахме въ всъка къща, кждето трепкаше свѣтлина. Сурвакахме всички наредъ за здраве. Всъка сурвакарска дружина си имаше водачъ. Този водачъ събираше парите. Не зная много ли пари внесоха